

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים פנחס האם יהיה אי-פעם שלום במזרח התיכון?

יצא לאור בתאריך:
י"ז תמוז תשס"ז

פרשה:
פנחס

כותרת:
האם יהיה אי-פעם שלום במזרח התיכון?

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

פנחס

האם יהיה אי-פעם שלום במזרח התיכון?

פרשת פנחס

האם יהיה אי-פעם שלום במזרח התיכון?

המצב הבטחוני בארץ לא יציב, כולם שואלים את עצמם מה יהיה. כמעט בכל שיחה השאלה הזאת עולה ומבצבצת, האם אפשר לצפות אי פעם לשלום במזרח התיכון.

כל אחד מנסה להיות מדינאי, כולם קיסינג'ייר, כולם גולדה מאיר.

חסידות אומרת שאפשר למצוא את הכל בתורה, ננסה אפוא לראות אולי יש מסר כלשהו בפרשת השבוע. אנו קוראים השבוע על פנחס "הקנאי" שקם והרג את זמרי היות שהוא היה מנהיג שסחף המוניים אחריו לעבוד עבודה זרה של פעור. ומכיון שכשבני ישראל כשהם עובדים עבודה זרה הם מתחייבים כליה רח"ל כמו שראינו בחטא העגל, וכמו שאכן קרה פה שעשרים וארבע אלף איש כבר מתו במגפה בגלל זה – לכן קם פנחס והרג את זמרי ובזה הציל את עם ישראל מהסחף לעבוד עבודה זרה עם המדינים, ולכן נעצרה המגפה.

בתמורה לכך, נתן לו הקב"ה מתנה – את הכהונה. עד אז פנחס לא היה כהן, ורק אחרי שהוא עצר את המגפה ואת הסחף של העבודה זרה, קידשו הקב"ה בתור כהן "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם".

לא רק הוא זכה בכהונה אלא גם כל צאצאיו הבאים אחריו במשך כל הדורות גם הם יהיו כהנים.

בהמשך הפרשה אנו קוראים על דברי ה' למשה "עלה אל הר העברים הזה.. ונאספת אל עמך". משה לא יכניס את בני ישראל לארץ ישראל, ואז "וידבר משה אל ה' לאמר יפקוד ה' איש על העדה", וה' משיב לו "קח את יהושע בן נון", וכמו שהמדרש מביא (במדבר רבה ס"א י"ד) שמשה רבינו תבע מהקב"ה "בדין הוא שירשו בני את כבודי, אמר לו הקב"ה נוצר תאנה יאכל פריה, בניך ישבו להם ולא עסקו בתורה, יהושע הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד .. כדאי הוא שימש את ישראל".

פרייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: י"ז תמוז תשס"ז
הדברים על אחריות הכותב בלבד

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים פנחס האם יהיה אי-פעם שלום במזרח התיכון?

אנו מגלים אפוא דבר מעניין: פנחס שזכה בכהונה – הוריש אותה לבניו ולדורות אחריו, ולעומתו משה רבינו שהיה רבן של כל הנביאים לא היה יכול להוריש את המנהיגות שלו לצאצאיו, מדוע?!

ואולי יש לומר, פנחס היה קנאי. קנאות היא תכונה שניתן לחנך עליה. כשילד גודל בבית של קנאים ויונק את הקנאות עם חלב אמו, הרי שישנם את כל הסיכויים שגם הוא יהיה קנאי, כי זה בדם שלו. ולכן תכונה זו שהיתה אצל פנחס היה אפשרי להעביר אותה לדור הבא. אבל תורה, ידע וגאונות זהו דבר שלא בהכרח ניתן להעבירו ולהנחילו לדור הבא, שכן אם הם שייכים לזה והם ירצו ללמוד אזי הם יהיו תלמידי חכמים, אבל אם הם נעדרים את החושים או את הרצון ללמוד לא יהיה ביכלתם למלא את מקומו של משה רבינו. ולכן המשנה בפרקי אבות אומרת "התקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך", זהו דבר שלא ניתן להעבירו בירושה, משא"כ התנהגות מסויימת היא דבר שניתן לקבלה מההורים.

את ההשקפה הזאת אנו מוצאים במקום נוסף בתורה. התורה אומרת "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה'", גם דור עשירי לא יבוא להם בקהל ה'" (דברים כ"ג ד'). עמוני ומואבי אפילו הם מתגיירים אסור ליהודי להתחתן בהם, שכן התורה אסרה על ישראל להתערב אתם יותר מאשר כל אומה אחרת. כל אדם אחר בעולם שרוצה להתגייר כהלכה רשאי להתחתן עם כל יהודי ומיד, ואילו כאן יוצאת התורה מגדרה ואומרת שאפילו דור עשירי לא יבוא בקהל ה', והביאור לכך מופיע בהמשך הכתובים "על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם במצרים".

לכאורה דבר זה אינו מובן, כלום בגלל שלפני 3300 שנה הם לא נתנו לחם ומים לעם ישראל, לכן היום אסור לנכד שלהם להתחתן עם יהודיה? האם זו פשוט נקמה על כך שהם לא היו נחמדים אלינו לפני אלפי שנים?!

ויש לומר שההסבר הוא, שאכזריות היא טבע והתנהגות שעוברת מהורים לילדים. כאשר הילדים עודם קטנים הם רואים ומבחינים בהתנהגות של הוריהם וזה עובר אליהם. וא"כ לא מדובר כאן בנקמה שלנו בצאצאיהם של אלו שהתאכזרו לאבותינו, אלא התורה מגלה לנו שאם אבותיהם התנהגו כך – בודאי הטבע הזה עבר גם לילדים שראו זאת בבית עוד מגיל קטן, והתנהגות זו היא להם כטבע שני.

פרייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: י"ז תמוז תשס"ז
הדברים על אחריות הכותב בלבד

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים פנחס האם יהיה אי-פעם שלום במזרח התיכון?

עם אנשים כאלה שיש להם טבע של אכזריות – יהודים לא מעוניינים להתחתן, שכן כל יהודי הוא בן אברהם יצחק ויעקב, והוא קיבל מאבותיו והוריו טבע יהודי שהם מתאפיינים כ"רחמנים ביישנים וגומלי חסדים". אין זה משנה כמה הוא למדן, תלמיד חכם או דתי, כל מי שגדל בבית יהודי ששם הרחמנות וגמילות-חסד הם חלק בלתי נפרד מהחיים – זה נחקק בנשמתו וגם כשהוא יגדל הוא יעשה את אותם הדברים בלי לחשוב מהי הסיבה. ואפילו שהוא מרד בהוריו והוא אינו רוצה לקיים מצוות אין הוא יכול להתכחש למה שהפך להיות חלק ממנו, והוא לא יכול להתפטור מזה ותכונות אלה 'ירדפו' אחריו.

וכאן אנו חוזרים לנושא הפלשתיני. כולם שואלים האם יש פתח וסיכוי לשלום. הרי כמו שאצל יהודים מחנכים תינוק מיום עמדו על דעתו לחסד ולרחמנות, אצל הערבים ההיפך הוא הנכון – הם מחנכים לשנאה ורצח. בגן הילדים שלהם מלמדים אותם שצריך להיות 'שהאידיים' כדי להלחם באוייב הציוני, ומחדירים לראשם מגיל אפס שנאה עצומה לכל יהודי באשר הוא, ולכן גם כשהם גודלים זה חלק מהטבע שלהם.

ולכן אין זה משנה כמה הם מלומדים או אינטלקטואלים, בנושא הזה כולם שווים, כי זה מה שהן חונכו עליו מילדותם ומנערוותם ועד זקנה ושיבה. שום הסבר הגיוני לא ישנה את החינוך היסודי שהם קיבלו כ"גירסא דינקותא" וכוחו חזק מכל פילוסופיה אחרת. ולכן לצערנו כדאי להכיר בעובדה ששלום לא יצמח לנו עם אויבינו אלא אם כן הם ישנו את דפוסי החינוך שלהם ויתחילו לחנך את ילדיהם לאהבת יהודים, מה שיקרה בביאת המשיח.